

Sygn. akt I 1 C 858/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni

Wydział I Cywilny – Sekcja d.s. rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Marzanna Stefaniuk-Muczyńska

Protokolant: sekr. sąd. Monika Welka

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2018 r. w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa: **Gminy M. G. – Zarządu (...)**

przeciwko: **P. L.**

o zapłatę

I. oddała powództwo

II. obciąża powoda kosztami procesu i uznaje je za uiszczone w całości.

SSR Marzanna Stefaniuk-Muczyńska

ZARZĄDZENIE

1. odnotować i zakreślić w rep. C,

G., dnia 29.06 2018 r.

UZASADNIENIE

Gmina M. G. - Zarząd (...) wniosła o zasądzenie od pozwanego P. L. kwoty 193 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 21 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty oraz o zwrot kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że w dniu 17 marca 2016 r. pozwany dokonał przejazdu pojazdem komunikacji miejskiej należącym do powoda bez ważnego biletu, w związku z czym zobowiązany jest do uiszczenia przewoźnego w wysokości 4 zł oraz opłaty dodatkowej w kwocie 180 zł. Podała także, że w związku z tym, że pozwany dobrowolnie nie uiścił tej opłaty powstały koszty dodatkowe związane z kosztami pocztowego wysłania upomnienia (9 zł).

W wydanym w sprawie w postępowaniu upominawczym nakazie zapłaty powództwo zostało uwzględnione w całości.

W skierowanym do tutejszego Sądu piśmie matka pozwanego (która odebrała kierowaną do pozwanego przesyłkę sądową) podała, że w dniu 30 kwietnia 2016 r. pozwany uległ wypadkowi, w wyniku którego jest niepełnosprawny fizycznie i umysłowo (m.in. wykonano u pozwanego trepanację czaszki). Podała też, że w wyniku tego zdarzenia

pozwany został uznany za niepełnosprawnego, że otrzymuje on zasiłek z pomocy społecznej, który wystarcza na pampersy, leki i pieluchomajtki. Matka pozwanego poinformował też, że toczy się właśnie sprawa o ubezwłasnowolnienie jej syna, o co wystąpił Szpital (...) w W.. Jednocześnie, wobec tragicznej sytuacji, wniosła o anulowanie nakazu zapłaty.

Postanowieniem z dnia 7 listopada 2017 r. postępowanie w sprawie zostało zawieszono na podstawie art. 174 §1 pkt. 1 kpc z uwagi na wydane przez Sąd Okręgowy w Gdańsku w dniu 18 maja 2017 r. (odpis k. 35 akt sprawy) postanowienie, w którym pozwany został ubezwłasnowolniony całkowicie z powodu zaburzeń psychicznych.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 16 listopada 2017 r. (odpis k. 61) opiekunem dla ubezwłasnowolnionego całkowicie pozwanego została ustanowiona jego matka H. K..

Po podjęciu zawieszono postępowania i doręczeniu opiekunowi prawnemu pozwanego wydanego w sprawie nakazu zapłaty, w sprzeciwie od tego nakazu zapłaty matka pozwanego wniosła o umorzenie postępowania wskazując, iż na skutek wypadku z dnia 30 kwietnia 2016 r. pozwany jest niezdolny do pracy i wymaga całodobowej opieki. Dostaje zasiłek pielęgnacyjny w wysokości 153 zł oraz pomoc z MOPS - w sumie 634 zł. Matka pozwanego podała też, że ona sama jest na emeryturze i choruje na raka płuc. Podała też, że nie ma pieniędzy na zapłacenie zadłużenia wobec powoda, stąd też wnosi o anulowanie nakazu zapłaty. (sprzeciw – k. 68-69).

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał żądanie pozwu, podnosząc iż jakkolwiek przedstawione przez opiekunkę prawną pozwanego kopie zaświadczeń o przyznaniu zasiłku pielęgnacyjnego w kwocie 151 zł oraz stałego zasiłku w wysokości 481 zł uprawdopodobniają wprawdzie istnienie złego stanu zdrowia psychicznego pozwanego oraz złego stanu majątkowego pozwanego, to jednak nawet w przypadku uznania ich za wykazane – okoliczności te nie zwalniają pozwanego z obowiązku uiszczenia przewoźnego oraz opłaty dodatkowej wraz z należnościami ubocznymi. Pełnomocnik powoda podał też, że Zarząd (...) zobowiązany jest dochodzić przedmiotowych należności od pozwanego i dopiero wydanie przez komornika sądowego postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego z uwagi na bezskuteczność egzekucji prowadzonej przeciwko zobowiązanemu – pozwoliłaby (...) odstąpić od prowadzenia przeciwko pozwanemu dalszych działań windykacyjnych. (k. 85-86)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany w dniu 17 marca 2016 r. podróżował bez biletu należącym do powoda środkiem komunikacji miejskiej w G.. W wyniku przeprowadzonej kontroli biletów został pozwanemu wręczony druk wezwania do uiszczenia przewoźnego wynoszącego 4 zł oraz opłaty dodatkowej w wysokości 180 zł. Odbiór wezwania pozwany pokwitował osobiście.

okoliczności przyznane; nadto dowód: raport opisowy kontrolera biletów - k. 5-5v;

W dniu 30 kwietnia 2016 r. pozwany uległ nieszczęśliwemu wypadkowi – spadł ze schodów, doznając urazu głowy, w wyniku którego doszło do krwawienia do jamy czaszki, w następstwie czego doszło do uszkodzenia mózgu. U pozwanego rozpoznano uszkodzenie ogólnego układu nerwowego w wyniku urazu głowy, niedowład czterokończynowy oraz afazję mieszaną. W konsekwencji tego zdarzenia, pozwany pozostaje bez kontaktu słowno-logicznego, aczkolwiek jego stan uległ poprawie w stosunku do okresu bezpośrednio po okresie leczenia w Szpitalu (...) w W.. Obecnie pozwany samodzielnie bowiem siedzi i reaguje na osoby. Potrafi samodzielnie zjeść kilka łyżek zmiksowanego pokarmu, później matka musi go jednak karmić, podobnie jak i udzielać mu całodobowej opieki we wszystkich czynnościach życia codziennego. Pozwany mówi niewyraźnie, ale poprawnie swoje nazwisko oraz adres zamieszkania, jednak na pytanie o jego wiek, podaje „3”, a za chwilę „21”. Podaje niepoprawnie swoją datę urodzenia, podaje też, że jest rok „40”. W trakcie wywiadu lekarskiego przeprowadzonego z nim w marcu 2017 r. podał, że aktualną wówczas porą roku jest: jesień, miesiącem: grudzień, a dniem: czerwiec, zaś prezydentem jest A. K.. Mimo iż pozwany jest rozwiedziony i ma dwoje dorosłych dzieci – podaje, że jest bezdzietnym kawalerem. Lekarze sądowi dokonujący badania pozwanego w toku postępowania o ubezwłasnowolnienie stwierdzili u niego obniżenie funkcji poznawczych na poziomie głębokiego otępienia.

W następstwie wyżej opisanego wypadku pozwany został uznany za osobę niepełnosprawną w stopniu znacznym na stałe. Jest niezdolny do pracy, wymaga – z uwagi na znacznie ograniczoną możliwość samodzielnej egzystencji - stałej opieki osób trzecich. Od 1 maja 2016 r. otrzymuje zasiłek pielęgnacyjny z tytułu niepełnosprawności w wysokości 153 zł miesięcznie. Nadto od dnia 1 czerwca 2016 r. został objęty pomocą socjalną w postaci przyznania mu zasiłku stałego – bezterminowo – w kwocie 481 zł.

dowód: kopia orzeczenie o stopniu niepełnosprawności pozwanego – k. 71; kopia decyzji o przyznaniu zasiłku pielęgnacyjnego – k. 72; kopia decyzji o przyznaniu zasiłku stałego – k. 73; kopia opinii sądowej psychologiczno-psychiatrycznej z dnia 02.03.2017 r. – k. 40-42 odczytanej na rozprawie w dniu 29.06.2018 r. – k. 80 akt sprawy.

Sąd zważył co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wymienione wyżej dokumenty prywatne oraz ich kopie, gdyż nie budziły one wątpliwości Sądu co do ich autentyczności.

W świetle powyższego stanu faktycznego sprawy Sąd uznał, iż powództwo, jako niezasadne, nie zasługiwało na uwzględnienie.

Rozstrzygając w powyższy sposób Sąd miał na względzie, iż twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie oraz załączony do pozwu dokumenty – wbrew stanowisku reprezentującego powoda pełnomocnika – nie mogły stanowić podstawy do uwzględnienia przedmiotowego powództwa w zakresie żądania zapłaty przez pozwanego przewoźnego w wysokości 4 zł oraz opłaty dodatkowej w wysokości 180 zł, gdyż żądanie spełnienia tego świadczenia przez pozwanego w jego aktualnej sytuacji życiowej - zostało przez Sąd ocenione jako sprzeczne z obowiązującymi powszechnie zasadami współżycia społecznego, a w szczególności z zasadną słuszności, nakazującą dezaprobować sytuację, w której realizacja uprawnienia powoda do otrzymania zapłaty kwoty dochodzonej pozwem wyrządziłaby pozwanemu zdecydowanie większą szkodę niż realny wymiar korzyści powoda. Pozwany jest bowiem obecnie osobą niezdolną do samodzielnej egzystencji, wymagającą stałej i pełnej opieki osób trzecich przy prawie wszystkich czynnościach życia codziennego, począwszy od utrzymania higieny, aż do czynności przyjmowania pokarmów. Pomimo bowiem tego, że aktualnie pozwany ma 50 lat, to nie jest w stanie wykonać wokół siebie podstawowych czynności, do których wykonania potrzebna jest mu pomoc matki, która sama jest ciężko chora, gdyż ma raka płuc. Jednocześnie pozwany nie posiada żadnych dochodów poza zasiłkiem pielęgnacyjnym i stałym zasiłkiem socjalnym, przyznanym mu przez MOPS z uwagi na brak dochodów i jednoczesną niemożność samodzielnego ich uzyskania przez pozwanego. Sytuacja osobista pozwanego, jakkolwiek zapewne on sam, z uwagi na głęboki stopień ośpienia nie zdaje sobie sprawy, obiektywnie rzecz biorąc jest więc tragiczna.

Stąd, nie negując faktu przysługiwania powodowi wobec pozwanego roszczenia o zapłatę tych należności, zdaniem Sądu, wystąpienie przez powoda z omawianym żądaniem w aktualnej sytuacji zdrowotnej i finansowej pozwanego stanowi nadużycie przysługującego powodowi prawa podmiotowego. Pozwany jest bowiem, jak już wskazano, osobą szczególnie dotkniętą skutkami nieszczęśliwego wypadku, któremu uległ w niecałe dwa miesiące po dacie przejazdu autobusem. Jednocześnie, jakkolwiek aktualnie nadal jest osobą bez kontaktu słowno-logicznego, to jednak znajduje się w stanie lepszym niż ten, w którym był bezpośrednio po wypadku. Obecnie potrafi wszak prawidłowo podać swoje imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania; potrafi też samodzielnie siedzieć. Jednakże do czasu dalszej znaczącej poprawy stanu zdrowia fizycznego i psychicznego pozwanego, jak też ewentualnie uzyskania przez pozwanego innego źródła utrzymania poza niepodlegającymi zajęciu świadczeniami z opieki społecznej - żądanie zasądzenia od pozwanego kwoty kilku złotych z tytułu przewoźnego, jak też kwoty kary umownej w wysokości 180 zł (a zatem przewyższającej wysokość przyznanego pozwanemu zasiłki pielęgnacyjnego) w ocenie Sądu jest niemoralne i nie zasługuje na ochronę, a przez to nie podlega obecnie uwzględnieniu.

Natomiast w zakresie objętych żądaniem pozwu kosztów pocztowego wezwania pozwanego do zapłaty Sąd w pkt. II powództwo oddalił w oparciu o przepis art. 6 kc, z uwagi na uchybienie w tym zakresie przez stronę powodową obowiązkowi dowodzenia zgłoszonych twierdzeń. Do akt sprawy nie zostało bowiem złożona ani kopia pisemnego

wezwania kierowanego do pozwanego, ani żaden dokument tę okoliczność potwierdzający. Sam odcisk pieczętki na kopii protokołu o treści: "wezwanie wysłano" były niewystarczające, gdyż nie pozwalało na ustalenie ani kto ani kiedy ani co faktycznie i do kogo wysłał. Powód nie wykazał też wysokości tej należności, jak też nie uzasadnił jakie konkretnie regulacje umowy łączącej go z pozwanym, jego zdaniem, stanowiły podstawę do powstania po stronie pozwanej zobowiązania do uiszczenia tej należności.

Orzeczenie jak w pkt. I wyroku wydano w oparciu o przepis 5 kc w zw. z art. 6 kc, w zw. z art. 33a ust. 1 i 3 ustawy Prawo przewozowe a contrario.

W konsekwencji powód, jako strona spór przegrywająca, został obciążony w całości powstałymi w sprawie kosztami procesu, o czym orzeczono na mocy art. 98 §1 kpc w zw. z art. 108 §1 kpc. Wobec uiszczenia ich przez powoda w toku postępowania, koszty te zostały uznane przez Sąd za uiszczone w całości.

SSR Marzanna Stefaniuk - Muczyńska

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w repertorium C i w kontrolce uzasadnień;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda;
3. akta przedłożyć z wpływem lub po 21 dniach.

G., dnia 17.07.2018 r.